

Noord-Korea

JI-HO

“Mijn naam is Ji-ho*. Nooit zal ik de dag vergeten dat ze mijn vader meenamen. Politieagenten doorzochten ons huis van boven tot onder. Ze wilden weten of mijn vader een radio had. En ze wilden weten over zijn geheime boek.”

“De radio vonden ze niet, maar het boek wel”, vertelt Ji-ho. “Het lag verpakt in plastic in onze tuin begraven. Een van de agenten stapte triomfantelijk met het boek in zijn hand het huis binnen en smeed het voor mijn vader neer. Ze namen hem mee, en ik wist dat ik hem nooit meer zou zien.” De radio ligt ondertussen nog steeds veilig verstopt, achter het portret van Kim Jong-il.

Ji-ho weet waarom de agenten naar een radio zochten. In Noord-Korea is het immers streng verboden naar buitenlandse uitzendingen te luisteren. Maar ze begrijpt niet wat er mis is met het boek, waaruit haar vader vaak heeft voorgelezen. “Een wijze man zat op een berg en begon te onderwijzen”, las hij op een dag. “Hij zei: ‘Als zout zijn smaak verliest, waar is het dan goed voor?’ Mensen zijn als zout, Ji-ho. Als we onze vriendelijkheid voor anderen verliezen, verliezen we onze menselijkheid. Zorg dat je altijd je zoute smaak behoudt, Ji-ho!”
Waarom zou een les over vriendelijkheid gevaarlijk zijn?

Het leven in Noord-Korea, waar voedsel erg schaars is, is zwaar voor de opgroeiende Ji-ho. Ze begint naar de radio te luisteren, in de hoop te ontdekken of er ergens wel voedsel beschikbaar is. Op een avond stemt ze af op een zender die ze nog niet eerder hoorde. “Jullie zijn het zout der aarde”, klinkt het in het Koreaans. “Als zout zijn smaak verliest, waar is het dan goed voor? Dit zijn de woorden van Jezus en ze herinneren ons eraan dat we nooit onze zoute smaak mogen verliezen: onze liefde voor anderen.” Ji-ho herkent met een schok de woorden van haar vader, uit het geheime boek.

** Om de identiteit van Ji-ho te beschermen zijn haar naam en sommige details in dit verhaal veranderd. Foto ter illustratie.*

Vanaf dat moment luistert ze wanneer het maar kan stiekem naar deze zender. Ze hoort meer verhalen over Jezus en raakt steeds meer overtuigd dat Hij de wijze leraar is over wie haar vader haar verteld had. Ze leert Hem kennen als haar Heer en Redder en wil Hem volgen. “Ik dacht aan wat Jezus had gezegd over ‘zout zijn’. Ik had nog steeds honger, maar ik begon mijn eten te delen met mijn burens. Ik hoopte zo iets van Jezus’ liefde te laten zien.”

Ji-ho begrijpt nu waarom haar vader werd opgepakt. “Onze leiders willen niet dat we iemand of iets anders dan hen aanbidden. Maar ze zagen dat mijn vader een Heer volgde die veel groter is dan zij.”

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Ji-ho Hem leerde kennen via de radio.
- Bid dat Ji-ho andere christenen ontmoet om haar geloof mee te delen.
- Vraag God of Hij de radio-uitzendingen wil gebruiken om meer Noord-Koreanen zoals Ji-ho te bereiken.

SANAZ

De Iraanse Sanaz* is pas 13 als ze uitgehuwelijkt wordt. Op haar 15e wordt ze moeder. Drie jaar later wordt haar tweede kind geboren, in een tweede huwelijk, dat kort daarop ook strandt. "Ik was een meisje zonder identiteit."

"In die tijd had ik niemand die me de weg kon wijzen. Mijn leven was zonder hoop en verantwoordelijkheid", blikt Sanaz terug. "Ik liet mijn dochter in de steek toen ze vier maanden oud was. Ook mijn zoon had ik bij zijn vader achtergelaten; de jongen wist niet eens dat hij een zusje had. Ik vulde mijn dagen met feestvieren en drugs en stortte me in ongezonde relaties."

Omdat ze uiteindelijk geen vervulling vindt in dit lege leven, wil Sanaz proberen Iran te verlaten. Ze weet dat christenen in Iran zich door vervolging vaak gedwongen zien asiel aan te vragen in een ander land. Ze bedenkt dat, als ze nu doet of ze christen is, ze Iran misschien kan ontvluchten. Via een oude vriend komt ze in contact met een huiskerk, en ze begint de samenkomsten te bezoeken.

Maar dan maakt Sanaz een bijzondere nacht mee, waarin ze droomt over Jezus. "Ik krijg nog steeds kippenvel als ik eraan denk. Ik herken de Jezus door de verhalen uit de samenkomsten. Hij vroeg me in Iran te blijven, omdat Hij plannen voor me had."

Sanaz besluit haar hart aan Jezus te geven. "Hij redde mij, Hij gaf mij een nieuwe identiteit in Hem", deelt ze dankbaar.

Sanaz herstelt de relatie met haar kinderen, en ook met haar vader en broer. Die blijken beiden dakloos te zijn door een drugsverslaving. "Het brak mijn hart! Maar tijdens mijn zoektocht naar hen, ontmoette ik veel andere daklozen. Ik begreep nu dat God wilde dat ik in Iran bleef om hen te dienen."

**Schuilnaam. De vrouw op de foto is niet Sanaz.*

Sanaz en de andere leden van haar huiskerk verzorgen nu tenten, maaltijden en kleding voor armen en daklozen.

Als mensen erachter komen dat Sanaz christen is, leidt dit soms tot nare situaties. Ze is al enkele keren in elkaar geslagen en op andere manieren belaagd. Ze houdt het vol, omdat ze steeds weer ziet hoe Jezus mensen verandert. "Neem nu Vahid. Vahid was een jongen die me uitschold en een hoop problemen bezorgde. Maar toen ik hem vertelde dat Jezus van hem houdt, stopte dat. Nu helpt hij mij in mijn bediening!"

GEBEDSPUNTEN

- Dank God dat Hij Sanaz redde uit een leven zonder doel en hoop.
- Bid om meer mensen die Sanaz helpen in haar bediening. "Er zijn zoveel mensen die Jezus nog niet kennen, maar hun harten staan echt open voor Zijn redding."
- Bid om bescherming van Sanaz en de andere leden van haar huiskerk.

REHENA

Elk jaar worden honderden Pakistaanse vrouwen onder druk gezet en mishandeld omdat ze christen en vrouw zijn. Christelijke meisjes worden ontvoerd en gedwongen tot moslimhuwelijken.

Dit is het verhaal van Rehena*. In Pakistan leven duizenden christelijke vrouwen in dezelfde omstandigheden als zij.

“Ik ben een alleenstaande moeder met een zoon van 8. Mijn vader is ziek en ik zorg voor hem. Elke avond moet ik mijn vader en zoon achterlaten om te gaan werken in de fabriek. Maar wat kan ik doen? Ik heb geen andere keuze.

Het is moeilijk een christelijke vrouw te zijn. Toen ik moest bevallen van mijn zontje, werd ik op een bed gelegd dat niet verschoond was na de vorige bevalling. Alleen omdat ik christen ben; we behoren tot een lagere klasse.

Ik had mijn zoon graag naar school gestuurd, maar ik denk dat hij net als ik analfabeet zal blijven.

Op mijn werk is het gevaarlijk om over mijn geloof te praten. Een afdelingsmanager hoorde op een dag dat een collega zacht de naam van Jezus fluisterde. Hij zei dat ze dat nooit meer mocht doen. Hij begon haar lastig te vallen en probeerde haar aan te raken. Toen ze terugvocht, werd hij zó boos, dat hij haar de fabriek uit schopte. Ze werd beschuldigd van godslastering.

Een nichtje van me, een christelijk meisje net als ik, werd ontvoerd toen ze 8 jaar oud was. Ze werd uitgehuwelijkt aan een moslim. Nu is ze een moslima met drie kinderen. Ons leven verschilt enorm.

**Schuilnaam. De vrouw op de foto is niet Rehena.*

Mijn nichtje heeft een goed leven, ze heeft te eten en haar kinderen gaan naar school. Ik weet niet of ze zich Jezus nog herinnert. Zou ze nog met Hem praten, in het geheim? Als je Hem eenmaal hebt ontmoet, kun je Hem toch nooit meer vergeten?

Als ik zou moeten kiezen tussen Jezus en een beter leven, dan wist ik het wel. Maar het is moeilijk. Mijn grootmoeder zong altijd een loflied: *‘Naar wie zullen we gaan? Jezus is de enige weg. En ik heb al gekozen: Jezus, mijn Jezus.’* Dat is mijn houvast.”

GEBEDSPUNTEN

- Bid om bemoediging en troost voor Rehena en om volharding in haar geloof.
- Vraag God of Hij haar wil beschermen op haar werk.
- Bid ook om beterschap voor Rehena's vader, en de mogelijkheid voor haar zontje om naar school te gaan.